

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ξενοφῶν, Ἑλληνικά, Βιβλίο 7, κεφ. 1, §§39-40

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Όταν οι Θηβαίοι συγκάλεσαν αντιπροσώπους από όλες τις πόλεις για να πληροφορηθούν τα κείμενα του βασιλιά, και ο Πέρσης που έφερε τα κείμενα έδειξε τη σφραγίδα του βασιλιά και διάβασε τα κείμενα, οι Θηβαίοι απαίτησαν να δεσμευθούν με όρκο στο βασιλιά και από εκείνους όσοι ήθελαν να είναι φίλοι, αλλά οι αντιπρόσωποι απάντησαν ότι είχαν έλθει για ενημέρωση και όχι για να δώσουν όρκους. Αν απαιτούσαν όρκους, συνιστούσαν να στείλουν απεσταλμένους στις πόλεις τους. Μάλιστα ο Λυκομήδης των Αρκάδων έλεγε και αυτό, ότι δηλαδή δεν έπρεπε να γίνει η συγκέντρωση στη Θήβα, αλλά εκεί που θα εκδηλωνόταν ο πόλεμος. Κι όταν οι Θηβαίοι δυσανασχέτησαν μ' αυτόν και έλεγαν ότι υποσκάπτει τη συμμαχία, δε θέλησε ούτε να παρακολουθήσει το συνέδριο, αλλά έφυγε από εκεί και μαζί του όλοι οι αντιπρόσωποι από την Αρκαδία. Και επειδή οι σύεδροι στη Θήβα αρνήθηκαν να ορκισθούν, οι Θηβαίοι έστειλαν πρέσβεις στις πόλεις, ζητώντας να ορκισθούν ότι θα επικροτήσουν τα όσα γράφει ο Πέρσης βασιλιάς,

Οι Θηβαίοι κάλεσαν εκπροσώπους απ' όλες τις πόλεις για να τους ανακοινώσουν την επιστολή του Βασιλέως· ο Πέρσης που την είχε φέρει έδειξε τη βασιλική σφραγίδα και κατόπιν διάβασε το κείμενο. Τότε οι Θηβαίοι ζήτησαν απ' όλους, όσους ήθελαν τη φιλία τη δική τους και του Βασιλέως, να ορκιστούν πως θα τηρήσουν αυτούς τους όρους. Οι αντιπρόσωποι των πόλεων αποκρίθηκαν, ωστόσο, ότι δεν τους είχαν στείλει μ' εντολή να ορκιστούν, αλλά ν' ακούσουν· κι αν οι Θηβαίοι ήθελαν όρκους, είπαν, δεν είχαν παρά να στείλουν δικούς τους αντιπροσώπους στις πόλεις. Ο Λυκομήδης μάλιστα, ο Αρκάς, πρόσθεσε ότι ούτε κι η διάσκεψη έπρεπε να είχε συγκληθεί στη Θήβα, παρά εκεί που γινόταν ο πόλεμος. Οι Θηβαίοι θύμωσαν μαζί του και είπαν ότι υπονομεύει τη συμμαχία· τότε εκείνος δεν δέχτηκε ούτε να καθίσει στο συνέδριο, παρά σηκώθηκε κι έφυγε μαζί μ' όλους τους πρέσβεις της Αρκαδίας. Μια και οι αντιπρόσωποι δεν θέλησαν να δώσουν όρκους στη Θήβα, οι Θηβαίοι έστειλαν πρέσβεις στις πόλεις ζητώντας τους να ορκιστούν ότι θα συμμορφωθούν με το

πιστεύοντας ότι θα διστάσει κάθε πόλη χωριστά να έλθει σε αντιπαράθεση με εκείνους και με το βασιλιά.

Μτφρ.Γ.Α. Ράπτης. 2005.

βασιλικό κείμενο — πιστεύοντας ότι η καθεμιά πόλη χωριστά θα δίσταζε να προκαλέσει την έχθρα και των ίδιων και του Βασιλέως.

Μτφρ. Ρ.Ρούφος. [1966] 2000.

Γ2. Ο Λυκομήδης ο Αρκάς δήλωσε ότι η διάσκεψη δεν έπρεπε να είχε συγκληθεί στη Θήβα, αλλά εκεί που γινόταν ο πόλεμος. Οι Θηβαίοι θύμωσαν μαζί του και είπαν ότι υπονομεύει τη συμμαχία· τότε εκείνος δεν δέχτηκε να καθίσει στο συνέδριο, παρά σηκώθηκε κι έφυγε μαζί μ' όλους τους πρέσβεις της Αρκαδίας.

Γ3.

α. *συγκαλοῦσι, ἀναγνοίη, πεμφθῆ*

β. *βασιλεῦσι, πρεσβευτής*

Γ4.

α.

τῆς ἐπιστολῆς: είναι αντικείμενο στο *ἀκουσομένους*

ὀμνύναι: είναι αντικείμενο στο *ἐκέλευον* (τελικό απαρέμφατο)

αὐτῶ: είναι αντικείμενο στο *χαλεπαινόντων*

β. Χαλεπαινόντων δ' αὐτῶ τῶν Θηβαίων καὶ λεγόντων: «Σὺ διαφθείρεις τὸ συμμαχικόν.» - «Οὗτος διαφθείρει τὸ συμμαχικόν.» Η ευκτική του πλαγίου λόγου στον ευθύ λόγο μετατρέπεται σε οριστική, ο χρόνος διατηρείται ο ίδιος (ενεστώτας) και το πρόσωπο μετατρέπεται σε β' ενικό πρόσωπο ή μπορεί να παραμείνει στο γ' ενικό.